

Η «ΝΕΑ» ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

της κας Άννας Μπουρδάκου

Ἡ ἑταιρεία «Σκοπιά» τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» κηρύττει μέσω τῶν ἐντύπων της ἀλλά καί προφορικά ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μόνο μιὰ βιολογική ὑπαρξη πού ὅσο ἀναπνέει διατηρεῖται στή ζωή, ὅτι δέν ἔχει ὅμως ψυχή. Αὐτό, μᾶς λέει, εἶναι κάτι πού ἐνεπνεύσθη ὁ διάβολος. «Ψυχή εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός σας» γράφει στά βιβλία της. Μόλις παύσει ν' ἀναπνέει τό ἄτομο, αὐτομάτως ἐξαφανίζεται.

«Ἡ μόνη ἐλπίδα γιά τό μέλλον ἐξαρτᾶται ὄχι ἀπό κάποια φανταστική ἀθανασία τῆς ψυχῆς σας, ἀλλά ἀπό τίς προμήθειες τοῦ Θεοῦ νά σᾶς δημιουργήσει ἐκ νέου, διότι ἡ ψυχή σας εἶναι ὁ ἑαυτός σας» (Πράγματα εἰς τά ὅποια... σελ. 150).

Ὅποιοι λοιπόν ἀρχίσει τήν περίφημη «Γραφική μελέτη» (ἴσον πλύση ἐγκεφάλου) μαθαίνει μεθοδικά καί σταθερά, ὅτι δέν ὑπάρχει ψυχή καί ἀκόμα ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν διαφέρει ἀπό τό ζῶον: «Εἶναι σαφές ὅτι ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει ὅπως ἀκριβῶς καί τά ζῶα» (Ἀγαθά νέα σελ. 93).

Εγείρεται ὅμως, εὐλόγα τό ἐρώτημα τί γίνεται μέ τούς νεκρούς; Εἶναι κάτι γιά τό ὅποιο καλεῖται ἡ «Σκοπιά» νά δώσει ἀπάντηση στούς ὀπαδούς της. Ἀπό τό σημεῖο αὐτό ἀρχίζει ἡ διδασχά τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου», περί «νέας δημιουργίας» τοῦ Θεοῦ.

Ποιά ἡ ἐλπίδα γιά τούς νεκρούς; ρωτᾶ ἡ ὀργάνωση μόνη της καί ὡς συνήθως μόνη ἀπαντᾶ μέσω τῶν ἐντύπων της:

«Μέ τήν τέλεια μνήμη Του ὁ Θεός μπορεῖ νά θυμᾶται ἀκριβῶς τί εἶδους ἄνθρωπος ἦταν αὐτός (ὁ νεκρός). Πράγματι δέν θά ἦταν δύσκολο γιά τόν Θεό τόν Δημιουργό μέ τήν ἀτελεύτητη μνήμη Του ν' ἀναδημιουργήσει ἕναν ἄνθρωπο ἀπό τό χῶμα τῆς γῆς καί νά τοῦ ἐνσωματώσει κάθε λεπτομέρεια τῆς προηγούμενης προσωπικότητος καί διανοίας του καί ν' ἀποκαταστήσει τό πνεῦμα του ἢ τήν δύναμη ζωῆς, ἔτσι ὥστε αὐτό τό ἄτομο νά ξαναζήση». (Ἀγαθά Νέα σελ. 94).

Ἀκόμη διαβάζουμε: «Ὅσοι θά ἐπανέλθουν σέ ζωή ἐπάνω στή γῆ, δέν θά ἐξέλθουν ἀπό τόν Ἄδην ἢ τόν τάφο τέλειοι κατά σώμα. Μέσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος πέθανε γι' αὐτούς, ὁ

Φωτογραφία-ντοκουμέντο ἀπό τό τρίτομο ἔργο τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου «Μία δικτατορία στό Μπρούκλιν - Ἡ Λατρεία τῆς Σκοπιάς», Ἀθήνα 1993-1995: Ἀπεικονίζεται ἡ τύχη ὅσων ὀπαδῶν τῆς «Σκοπιάς» ἀμφισβητήσουν τό ἀλάθητο τῆς ἡγεσίας.

Θεός θά δημιουργήσει νέα σώματα γι' αὐτούς. Μολονότι ὁ Θεός τά δημιουργεῖ αὐτά ἐν τούτοις δέν θά εἶναι τέλεια ἀνθρώπινα σώματα (Ἀπό τόν «Ἀπολεσθέντα παράδεισο...», σελ. 234).

Τί κηρύττει ἡ Σκοπιά ἐδῶ; Ὅτι, ὁ τέλειος Θεός δημιουργεῖ ἀπό τίς «προμήθειές του», καί - τί ἄραγε νά εἶναι αὐτές οἱ προμήθειες δέν μᾶς τό λέει - θά κάμει νέα σώματα ἀτελῆ. Σ' αὐτά τά νέα δημιουργήματα ἀπό τό χῶμα τῆς γῆς, πού θά ἐπανέλθουν καί θά ξαναζήσουν, θά τούς ἐνσωματώσει κάθε λεπτομέρεια τῆς προηγούμενης προσωπικότητάς τους. Ἀφοῦ ὁ Θεός - γιά

νά ακολουθήσουμε τό σκεπτικό τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» - δημιουργεῖ ἀτελῆ σώματα ἀπό τίς προμήθειές Του, προκύπτει τό συμπέρασμα ὅτι ὁ Θεός καί οἱ προμήθειές του εἶναι ἀτελεῖς: Ἀκριβῶς, ἡ «Σκοπιὰ» μᾶς παρουσιάζει ὄχι τόν τέλειο Δημιουργό τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τόν ἄκτιστο Θεό πού τά ἔκαμε ὅλα «καλά λίαν», ἀλλά ἕναν κατασκευαστή ἀτελῶν ὑπάρξεων πού ξαναζοῦν γιά νά ἐξελιχθοῦν στή γῆ.

Φυσικά ἐδῶ ἀρχίζει τό ἔργο τῆς ἑταιρείας. Ἀναλαμβάνει πλέον τήν ἐξέλιξη καί τελειοποίηση αὐτῶν τῶν νέων δημιουργημάτων, «ἡ νέα εἰδική κυβέρνηση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» στή γῆ. Αὐτή θά ὀλοκληρώσει τό ἔργο τῆς σωτηρίας. Στήν οὐσία δέν σώζει ὁ Θεός τόν «ἀναστημένο» ἀτελῆ ἄνθρωπο, ἀλλά οἱ ἐπί τῆς γῆς ἀρχοντες τῆς «Σκοπιᾶς»!!!

Οἱ ἐκδόσεις λοιπόν σέ πλήρη δράση: τά “ἐξυψωτικά βοηθήματα” ἐπί καθημερινῆς βάσεως. Οἱ ἐκπαιδευτές μέ τρομερή ἀπασχόληση γιά νά διορθώνουν ἐπί 1000 χρόνια (κατά τήν διάρκεια τῆς χιλιετοῦς κατά γράμμα, Βασιλείας) τίς ἀτέλειες τοῦ Θεοῦ. Καί ξανά ἐξάρτηση τῶν ὀπαδῶν ἀπό τήν ὀργάνωση. Βέβαια ὅλα αὐτά, πάντοτε κατά τήν διδαχή τῆς «Σκοπιᾶς», πού φυσικά εἶναι ἐκτός Ἁγίας Γραφῆς, εἶναι ἐντάλματα τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου», στά

ὁποῖα καλοῦνται οἱ «μάρτυρες» νά ὑπακούουν.

Στήν πραγματικότητα, ἡ «Σκοπιὰ» κηρύττει τήν μετενσάρκωση ἄσχετα ἐάν ἀρνεῖται τήν λέξη. Μπερδεύεται ὁ δυστυχῆς ὀπαδός μέσα σ’ αὐτά τά ἀδιέξοδα πού συναντᾷ «μελετώντας» τά διάφορα ἐντυπα καί παρακολουθώντας τακτικά τίς συναθροίσεις τῆς ἑταιρείας. Βέβαια δέν ἔχει περιθώρια στή θέση πού θρῖσκειται, οὔτε ν’ ἀντιδράσει, οὔτε κἄν νά ἐπιτρέψει στόν ἑαυτόν του ἀρνητικές γιά τήν ἑταιρεία σκέψεις. Διότι, ἀφ’ ἐνός, ἔχει δεχθεῖ ἀπό τήν ἀρχή καί σιγά-σιγά ὅτι εἶναι μέσα στό «καταφύγιο τοῦ Ἰεχωβά», κάτι πού φρόντισαν καί τοῦ σέρβιραν νωρίς καί ἀφ’ ἑτέρου, τόν ἔχουν τρομοκρατήσει μέ μεθόδους «χειρισμοῦ τοῦ νοῦ», ὅτι ἔξω ἀπό αὐτό τό «καταφύγιο» εἶναι ἡ «Βαβυλώνα ἡ μεγάλη», ἡ καταστροφή, ἡ σφαγή στόν Ἀρμαγεδώνα, αὐτός ὁ τρομερός ἐφιάλτης.

Ἔτσι λοιπόν, ἐνῶ διαβάζει συνεχῶς στά διάφορα ἐντυπα τῆς ὀργανώσεως, ὅτι «δέν πιστεύουμε στήν μετενσάρκωση», ἔχει τέτοια ἐξάρτηση, ὥστε δέν τοῦ εἶναι δυνατόν νά διακρίνει τά διδάγματα τῆς «Σκοπιᾶς» περί ἐξελιξέως τῆς νέας «ἀτελοῦς δημιουργίας», δηλαδή περί μετενσάρκωσης, ἀπό τήν ἀλήθεια τῆς Ἁγίας Γραφῆς πού πούθενά δέν ἀναφέρει τίποτα ἀπ’ ὅλα αὐτά.

**π. Ἀντωνίου Ἀλεξιάδου: Μία Δικτατορία στό Μπρούκλιν - Ἡ λατρεία τῆς Σκοπιᾶς
Ἀθήνα 1993-1995 (Τ. Β', σ. 268-271)**

Γνωρίζουμε πῶς ἡ ἑταιρεία χαρακτηρίζει ὅλες τίς ἄλλες θρησκείες διαβολικές... Ὅμως ὅταν πρόκειται νά παγιδεύσει ἀνύποπτους ἰνδουϊστές ἢ μωαμεθανούς δέν διατάζει νά προσβάλει τίς Γραφές τους ὡς θεόπνευστες! Ἄς ἀναφέρουμε μερικά παραδείγματα.

Στό βιβλίο «Ἀπό τό Κουρουξέτρα στόν Ἀρμαγεδώνα - καί ἡ δική σας ἐπιβίωση (1992) συσχετίζει τήν Ἁγία Γραφή μέ τήν Μπάγκαβατ Γκίτα... «Τό πόσο σημαντικό πρᾶγμα εἶναι ἡ γνώση, τό δείχνει ἡ Γκίτα, ὅπως εἶδαμε πῶς πάνω...» (σ. 20). **Στό ἐρώτημα «ποιός εἶναι ὁ Θεός, στόν ὁποῖο θά προσφέρεται θυσία» ἡ ἑταιρεία ἀπαντᾷ μέ ἀναφορά στή Ρίγκ-Βέδα καί στήν Μπαγκαβάτ Γκίτα: «Τό ὑπέρτατο Βράχμαν».** Στή συνέχεια ὑπογραμμίζει πῶς πρόκειται γιά τό Θεό, ὁ ὁποῖος εἶπε στόν Μωυσή: «Ἐγώ εἶμαι ὁ ὼν»! (σ. 21). Ἀλλά καί ὁ ἐπίγειος παράδεισος τῆς «Σκοπιᾶς» ταυτίζεται μέ τήν ἐποχή τῆς «Κάλι Γιούγκα» τῶν Ἰνδουιστῶν! (σ. 25)...

Αὐτό ὅμως πού προξενεῖ ιδιαίτερη ἐντύπωση εἶναι τό ὅτι ἡ ἑταιρεία ὑποστηρίζει πῶς ἡ ἰνδουϊστική εἰκόνα τῆς θεᾶς «Σανθᾶνα-Λάσμι» πρέπει νά ἐρμηνευθεῖ μέ βάση τήν Ἁγία Γραφή: δηλώνει «τό σπέρμα τῆς γυναικός» τοῦ Γεν. γ' 15, δηλαδή τήν θεοκρατία

τοῦ Μπρούκλιν! (βλ. Ὁ δρόμος τῆς Θεϊκῆς Ἀλήθειας ὀδηγεῖ σέ ἀπελευθέρωση, 1992, σ. 16-18).

...Δέν γνωρίζει ἀραγε τό Μπρούκλιν, πῶς οἱ Ἰνδουιστές καί οἱ γραφές τους δέν δέχονται τήν ὑπαρξη ἑνός προσωπικοῦ Θεοῦ καί πῶς στόν ἀπόλυτο μονισμό τῶν Ἰνδῶν δέν ὑπάρχει διάκριση ἀνάμεσα σέ Δημιουργό καί δημιουργήματα...

Πῶς μπορεῖ ἡ «Σκοπιὰ» νά ταυτίζει τό Μπράχμαν μέ τόν Θεό, πού ἀποκαλύφθηκε στόν Μωυσή ὡς «ὁ ὼν», καί τόν Ἰησοῦ Χριστό μέ τούς Ἀδατάρ,...

...Τά πιστεύει αὐτά τά πράγματα ἡ «Σκοπιὰ» ἢ μήπως ἀπλᾶ στοχεύει νά δημιουργήσει «προγεφύρωμα» γιά πολλούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας, πού πιστεύουν ὅτι κάποιος γκουρού στήν Ἰνδία, ὅπως ὁ Σαῖ Μπάμπα, εἶναι ὁ Ἀδατάρ τῆς ἐποχῆς μας, τῆς «Νέας Ἐποχῆς», καί ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ; Στήν πρώτη περίπτωση ἡ ἑταιρεία δέν μπορεῖ νά ἔχει καμμία σχέση μέ τήν χριστιανική πίστη καί τήν Ἁγία Γραφή. Στή δεύτερη, ἀν τό κάνει αὐτό γιά λόγους προπαγάνδας, τότε κηρύττει στό ὄνομα «ἄλλων θεῶν», μέ μοναδικό σκοπό νά ἐξυπηρετηθεῖ συμφέροντα πού δέν μπορεῖ νά ἔχουν σχέση μέ τόν Θεό τῶν χριστιανῶν, τόν ὁποῖο προδίδει».